

สารสภาคณาจารย์และข้าราชการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ฉบับประจำเดือนมกราคม 2561

พันธกิจสภาคณาจารย์

- 1) ให้ข้อเสนอแนะ และ คำปรึกษาเพื่อการพัฒนา กิจกรรมของมหาวิทยาลัย
- 2) พิจารณารายงานของ มหาวิทยาลัย
- 3) กระตุ้นส่งเสริมและสร้าง การมี ส่วนร่วมในการพัฒนา คณาจารย์ข้าราชการและ บุคลากรของมหาวิทยาลัย
- 4) สร้างการมีส่วนร่วมของ ประชาคมเพื่อรับฟังปัญหา ความต้องการและแสวงหา แนวทาง ในการพัฒนา
- 5) กระตุ้นส่งเสริมการ ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของ บุคลากร ในมหาวิทยาลัย
- 6) กระตุ้นและเสริมสร้าง ธรรมภิบาลในมหาวิทยาลัย
- 7) ส่งเสริมและมีส่วนร่วมใน การจัดสวัสดิการแก่บุคลากร
- 8) จัดกิจกรรมเสริมที่เป็น ประโยชน์ต่อบุคลากรและ มหาวิทยาลัย

หน้าหลัก...คุยกับประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ

อาจารย์นพพร ชุนคำ

เสียงสะท้อนจากนักศึกษา

มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงหรือพัฒนาเรื่องอะไร...

ตัวชี้วัดคุณภาพอุดมศึกษาคุณภาพบัณฑิต

หนังสือเปิดมุมมอง พลิกวิกฤตการศึกษาไทย 2 ...คุณจาตุรนต์ ฉายแสง

หน้ารอง...หลักสูตรผักชี

อาจารย์อานันท์ใจนาธาน อาจารย์กิจ

แนะนำกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ

คุณสมบัติและวิธีการในการคัดเลือก

รางวัลอาจารย์และบุคลากรดีเด่น ประจำปี 2560

หน้าหลัก

คุยกับประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ

อาจารย์พนพร รุนดำ

สวัสดิ์พี่น้องชาวราชชนครินทร์ที่เคารพทุกท่านครับ พบกับสารสภาคณาจารย์และข้าราชการฉบับแรกของปี 2561

ผมมีเรื่องที่จะแจ้งบุคลากรส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยก่อนเลย คือเรื่องเงินเดือนของพนักงานมหาวิทยาลัยนั้นยังไม่ได้รับการอนุมัตินะครับ เรื่องอยู่ที่คณะกรรมการพิจารณาข้อบังคับให้นำกลับมาพิจารณาเรื่องฐานเงินเดือนขั้นต่ำของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เช่น ถ้าใครได้เป็น ผศ. อาจจะได้รับเงินเดือนเริ่มต้น 35,000 บาท หรือ รศ. เริ่มต้นที่ 40,000 บาท อันนี้เพียงยกตัวอย่าง ส่วนหลักการการปรับฐานเงินเดือนตามระยะเวลาที่ทำงานมาปีละ 300 บาท ยังคงหลักการเช่นเดิม ผมจะผลักดันและติดตามเรื่องนี้ให้พี่น้องพนักงาน เราได้รับประโยชน์โดยเร็วที่สุด และเสียนี้ก็ขอให้ดังไปถึงฝ่ายบริหารด้วยนะครับ ได้กรุณาช่วยผลักดันให้เสร็จเรียบร้อยทันการจ่ายใน เดือนพฤษภาคม 2561 ตามสัญญาไว้นะครับ(เพราะเราจะทวงคำสัญญาให้เวลาอีกไม่นาน...)

ส่วนประเด็นทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยของเราก็คือ มีข่าวบริษัทเอกชนที่ไม่รับบัณฑิตราชภัฏเข้าทำงานเรื่องนี้ เราคงจะนิ่งเฉยไม่ได้ เพราะมันสะท้อนให้เราได้ตระหนักเรื่องภารกิจหลักของเราคือต้องผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพเพราะถ้ายังทำภารกิจนี้สัมฤทธิ์ผลไม่ได้เราอย่าคิดไปทำภารกิจอื่นเลยครับ เรื่องการเรียน-การสอนให้มีคุณภาพ เช่น เรื่องประเมินการสอนจากผู้ใช้บริการคือผู้เรียนจริงๆ เพราะบางทีนอกจากมหาวิทยาลัยจะบังคับให้อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นเงื่อนไขในการต่อสัญญาจ้าง แต่ก็ได้การันตีว่ามีตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้นแล้วจะทำให้คุณภาพบัณฑิตดีขึ้นเสมอไป มหาวิทยาลัยควรฟังนักศึกษาเรื่องการสอนของอาจารย์มาเป็นข้อพิจารณาในการกำหนดการต่อสัญญาจ้างหรือการให้ความดีความชอบด้วย เพื่อกระตุ้นให้อาจารย์พัฒนาและใส่ใจการสอนอยู่เสมอ ที่เหลือก็ต้องจัดระบบการเรียนการสอน การสอบที่เป็นมาตรฐาน การปรับปรุงวิชาพื้นฐานและหลักสูตรให้ทันสมัย การให้บริการด้านต่างๆ ให้รวดเร็วและประทับใจ ห้องเรียนอาคารสถานที่ที่มีอุปกรณ์ที่พร้อมต่อการเรียนการสอนและสะอาดสะอ้าน หรือแม้กระทั่งการดูแลบัณฑิตหลังจากการจบการศึกษา เช่น การจัดคิวเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ารับราชการ เตรียมตัวสอบเข้าสัมภาษณ์งานภาคเอกชน คือพูดง่ายๆ ว่าเราต้องหาวิธีดูแลนักศึกษาเราตั้งแต่เรียนไปถึงจบการศึกษา ถ้าบัณฑิตเรามีคุณภาพสังคม ชุมชนเขายอมรับ นี่จะเป็นการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัย ได้ดีที่สุดเลยละครับ สร้างระบบการจัดการเรียนการสอนให้เข้มแข็งเสียก่อนค่อยคิดทำอย่างอื่น

ส่วนอีกเรื่องผมขอเชิญชวนพี่น้องประชาคมเสนอชื่อบุคลากรดีเด่นด้านต่างๆ ตามประกาศในสารบัญนี้เพื่อรับรางวัลบุคลากรดีเด่นประจำปี 60 มาที่สภาคณาจารย์นะครับ เมื่อได้รับชื่อที่ถูกเสนอแล้ว คณะกรรมการจากสภาคณาจารย์และข้าราชการ ก็จะดำเนินการคัดเลือกหรือหากท่านใดมีผลงานโดดเด่นในด้านใดเป็นที่ประจักษ์แล้วคณะกรรมการก็จะสามารถคัดเลือกให้ท่านได้รับรางวัลเพื่อเชิดชูเกียรติของท่านที่ได้ทำงานด้านต่างๆ ด้วยความทุ่มเทให้กับมหาวิทยาลัยหรือสังคมต่อไปครับ

ท่านทั้งหลายครับผมได้โพสต์ Facebook ส่วนตัวผมโดยตั้งคำถามว่า “นักศึกษาคิดว่ามหาวิทยาลัยเราควรปรับปรุงหรือพัฒนาเรื่องอะไร” ซึ่งมีนักศึกษา บุคลากรบางส่วนมาแสดงความคิดเห็น ผมเห็นว่าเป็นความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์และเป็นกระจุกสะกอนให้ผู้บริหารปรับปรุงและพัฒนาผมจึงขอรวบรวมมาลงสารบัญนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเมื่อผู้บริหารอ่านแล้วท่านจะไม่นิ่งดูตาย ทุกปัญหาคงได้รับการปรับปรุงแก้ไขภายในเร็วๆ นี้ครับ

เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2561 ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยได้จัดโครงการสภามหาวิทยาลัยพบประชาคม แม้จะเป็นระยะเวลาอันสั้น และกระชั้นชิดผมก็มองว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง สภามหาวิทยาลัยต้องลงมารับฟังปัญหาที่แท้จริงถึงจะทราบปัญหาต่างๆ ได้ ผมหวังว่าโครงการนี้จะมีต่อไปเรื่อยๆ นะครับ

สารบัญนี้ผมได้คัดข้อเขียนจากหนังสือ เป้ามุดคิดพลวัตวิกฤตการศึกษาไทย 2 ของคุณ จาตุรนต์ ฉายแสง อดีตรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ ชวนให้ทุกท่านอ่านเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอุดมศึกษาของไทยนะครับ

สุดท้ายนี้ผมและสภาคณาจารย์และข้าราชการ ยังคงยืนหยัดการทำงานเพื่อเป็นเสียงของประชาคมที่แท้จริงคอยสะท้อนคอยกระตุ้นการพัฒนามหาวิทยาลัย ดังที่ผมได้หาเสียงไว้ทุกประการนะครับพี่น้องประชาคม พบสิ่งใดที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนา ปัญหาใดที่ไม่ได้รับการแก้ไขหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม สิ่งใดที่ส่อไปในทางขัดต่อกฎหมายระเบียบข้อบังคับ ท่านสามารถแจ้งผมหรือกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการท่านอื่นได้ทุกเวลานะครับผมจะทำหน้าที่แทนท่านทุกคน

ด้วยรักและเคารพ

อาจารย์นพพร ชุนคำ

นพพร!ขุนคำ
 19 มกราคม!เวลา!22:11 น. · 🌐

นักศึกษาคิดว่ามหาวิทยาลัยเราควรปรับปรุงหรือพัฒนาเรื่องอะไร

 ถูกใจ

 Arjinjonathan Arjinkit, Phornpharn Donphanat และคนอื่นๆอีก!466 คน

แชร์!5 ครั้ง

Dao Douangdao
 ห้องสมุดค่ะ น่าจะทำให้มีความน่าสนใจมากกว่านี้ หนังสือควรหลากหลายและอัปเดตบ่อยๆค่ะอาจารย์

4 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 🤔 1

นพพร ขุนคำ
 คอคนอ่านเลยดวงดาวนี้

4 วัน ถูกใจ 👍 1

Chanon Putsondok
 ลืมไปได้เลยค่า 16.00น.ก็ไล่คนออกหมดแล้วค่า

4 วัน ถูกใจ 👍😂 2

นพพร ขุนคำ
 นั่นใจซานนท์เจอแล้ว

4 วัน ถูกใจ

Warunee Raktigool
 อุปกรณ์สื่อที่ใช้สอน พังแทบทุกอัน 555

Por J Kanneung
 ที่จอดรถคับ

4 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 👍 2

นพพร ขุนคำ
 โอเคครับปอ

4 วัน ถูกใจ ❤️ 1

Pareeya Intirak
 +1 ค่ะ 😊

4 วัน ถูกใจ 🤔 1

Sarawut Armmy
 ที่จอดรถคับ

4 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 👍 1

นพพร ขุนคำ
 เป็นวาระของ ม.เลย

4 วัน ถูกใจ

สมิทธิ์ เป็ด ตัวเล็ก
 การให้บริการฝ่ายทะเบียน ระบบกิจกรรม

4 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 👍 2

นพพร ขุนคำ
 ครับผม

4 วัน ถูกใจ

จาร์ส เพชรธงไพร
 เรื่องการร่วมพัฒนาท้องถิ่นครับให้ออกกรกว่าด้านรับครับ และ เรื่องการวิจัยด้วยให้เพิ่มขีดความสามารถในการสอนให้แก่ปัญหาให้ชาวบ้านให้ได้จริงๆครับไม่ใช่อยู่บนหิ้งตัวเองรอด แต่ชาวบ้านรอบๆมหาวิทยาลัยกลับลำบากเหมือนเดิมครับ (มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น)

4 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 👍🤔 2

นพพร ขุนคำ
 เป็นความเห็นที่เป็นประโยชน์ครับ

4 วัน ถูกใจ

นิตยา พิสิษฐ์พัฒนะ
 ระเบียบและความยุติธรรมการดำเนินการเลี้ยงค่า

4 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 👍 2

Tangmo Piyatida
 สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย บ่อน้ำประมาณร้อยละบ่อได้ เหมือนขุดไว้เลี้ยงยุ่งใช้พื้นที่ไม่เกิดประโยชน์ปล่อยรกร้างอยากน้อยก็หาดอกไม้มาปลูกให้สวยงามน่าเรียน น่าดูให้สมกับเป็นมหาวิทยาลัย

4 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 👍 1

Kew Vipalai Yenwattana
 ลดขั้นตอนการเซ็นอนุมัติค่ะ

4 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 👍 1

Wirut Changyam

การบริการฝ่ายทะเบียนและกองพัฒนานศ.
ที่จอดรถภายในมหาวิทยาลัย และห้องเรียนคับ

4 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 1

นพพร ขุนคำ
ครับผมมารีไ้อ้

4 วัน ถูกใจ 1

Nnus Suparat

โต๊ะเรียน ห้องน้ำ โพรเจคเตอร์ โรงอาหาร
เล็กเกินไป
การขับขีรถในมอ.
สถานที่สับสนหรี

4 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 1

นพพร ขุนคำ
มาเป็นชุด

4 วัน ถูกใจ

Didi Kimtong

เริ่มจากหลักสูตรค่ะ ตามด้วยวิธีสอน คน
สอน บางทีเราไม่เรียนในห้องหรอก ไป
ทำworkshop ในสถานที่จริงเลยได้ จขมา
ไม่ใช่แค่รู้ ต้อง คิด วิเคราะห์ และทำงาน
ได้ด้วย อาจารย์หัวเก่า สอนให้ learn to
know สมัยใหม่ต้อง learn to think and
learn to do ไม่จ้้นสู้เขาไม่ได้หรอกค่ะ

4 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 2

นพพร ขุนคำ
ขอบคุณครับท่านอาจารย์

4 วัน ถูกใจ

Apple Kanchana Wattana

อยากให้ปรับเกี่ยวกับการจัดการบุคลากรครุ
คะ โดยให้ครูผู้สอนมีความรู้เรื่องวิชาที่ตน
ได้รับมอบหมายค่ะ เพราะถ้าไม่รู้เกี่ยวกับวิ
ชาอื่นๆ ก็สอนนักศึกษาไม่ได้ แล้ว
นักศึกษาก็ไม่รู้เรื่องด้วยค่ะ

4 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 5

นพพร ขุนคำ
ชัดเจนครับ

4 วัน ถูกใจ 1

PuPrathana Muangmai

รทม.คะมันเก่ามาก

4 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 3

นูแอล ขาวปวนหนองช้าง
55555555555555555555

4 วัน ถูกใจ 1

นพพร ขุนคำ
ห้อยพระดีๆแล้วกันครับตอนขึ้น
รถ55

4 วัน ถูกใจ 2

นูแอล ขาวปวนหนองช้าง
นานๆจะได้นั่งที่นะเจ้า
PuPrathana Muangmai

4 วัน ถูกใจ 2

PuPrathana Muangmai
ปลอดภัยไว้ก่อน

4 วัน ถูกใจ

Siwa Tasri

ทัศนคติของผู้ใหญ่ในมหาวิทยาลัยครับ ควร
ตระหนักถึงเสียงของนักศึกษา ไม่ใช่
เอาแต่ปกป้องเจ้าหน้าที่หรือแม้แต่
คณาจารย์ครับ

4 วัน มีการแก้ไข ถูกใจ ตอบกลับ 5

นพพร ขุนคำ
โดนเรียกมาแล้วท่านศิวะ55

4 วัน ถูกใจ 1

Siwa Tasri
ถ้าไม่มีอะไรผิดพลาด เรื่อนี้ผมจะ
เป็นฝ่ายเข้าไปหาเองครับ 55

4 วัน ถูกใจ 1

นพพร ขุนคำ
ดีครับช่วยกันมันต้องพัฒนาจะอยู่
กับที่ได้ใจ

4 วัน ถูกใจ 1

พี่ ผักกาด
ที่จอดรถหายากเกิน
ห้องสมุดควร 24 ชม.นะ ดีสำหรับช่วงสอบ
หาสถานที่อ่านหนังสือ
มอปิดไวเกินไม่เปิดกว้างให้ นศ.มาทำ
กิจกรรม 21:00 ก็เริ่มปิดประตูละ
ระบบบริการโดยเฉพาะฝ่ายทะเบียน (ชอบ
จิกกัด) พูดจาไม่ดี
เทคโนโลยีที่ใช้เป็นสื่อทางการสอน (ถ้า
สมัยเกิน) มีแต่พัง มีไปทำไม??
รถมอก็เก่าเกิน ซ้อมทั้งที่มี 1 รู้จักมัย!!
ห้องน้ำก็มีครบทุกจุดแต่เข้าไม่ได้ สะอาด
เกินน่น สะอาดจนต้องอั้นไว้ค่อยกลับไป
เข้าที่บ้าน 😞
เห้ออ อึดอัด อึดอั้นใจเหลือเกินน
#แค่บ่นเฉยๆ 555

4 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 7

นพพร ขุนคำ
ระบายมันออกมา

4 วัน ถูกใจ 1

ดวงนภา พิรัชชา
อาจารย์ส่งเกรดช้าาาา ถ้างโน้นนั่นนั่น คือ
หนอยากได้เกรด ไม่ได้ยารู้ว่าอาจารย์
ทำอะไร ทำไมไม่ลองคิดว่าอาจารย์ท่านอื่น
ก็มีงานมากกว่าท่านบ้าง พวกหนูเสียสิทธิ
คะ สิทธิที่ควรจะได้รับคะ

4 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 4

นพพร ขุนคำ
สำคัญครบตรงนี้

4 วัน ถูกใจ

ดวงนภา พิรัชชา
เรื่องนี้ควรเข้าที่ประชุม

4 วัน ถูกใจ 1

SunSnack Hero Nontakan
สถานที่สูบบุหรี่คับ ให้มันเป็นที่เป็นทางคับ

4 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 2

นพพร ขุนคำ
ความเห็นที่ดีห้ามไม่ได้ต้องจัด
โซน

4 วัน ถูกใจ 1

Sasithon lamsa-ard
ติ๊กเรียนสาธารณสุขศาสตร์ มีความเก่า ขาด
การปรับปรุงดูแล นักศึกษามีจำนวนมากแต่
ติ๊กเรียนเล็กนิดเดียว เวลานักศึกษาเรียน
พร้อมกันห้องเรียนไม่เพียงพอ
ไปรเจคเตอร์มีเป็นบ้างห้อง เอาแอร์มาติด
ให้ทุกห้อง แต่ที่เป็นผนังช่องลมไม่หา
อะไรมาติดให้เรา (พวกเราเคยช่วยหาอะไร
มาติดแล้วนะคะ แต่ตอนนั้นก็หลุดออกหมด
แล้ว)แล้วแอร์มันก็ออกสีคะ
ห้องน้ำชำรุด สกปรก
#อยากให้เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนรับผิดชอบได้
เดินไปเยี่ยมชมตึกเราบ้างคะ
#จะได้เห็นในสิ่งที่เป็นอย่างตอนนี้👍👍

4 วัน มีการแก้ไข ถูกใจ ตอบกลับ 2

นพพร ขุนคำ
Choy Rusekdeeเดียวให้อ.ชนะ
พลพาผู้บริหารไปดูหน่วยงานครับ

4 วัน ถูกใจ 1

Prasarn Nuntasen
อยากจะให้ปรับปรุงเรื่อง เบิกค่าสอนเกิน
เกณฑ์ครับ โดยเฉพาะของคณะ วจก.ครับ
นี้จะครบ 3 ซาติแล้วครับ ยังไม่ได้เลยครับ
ท่านประธาน

2 วัน ถูกใจ ตอบกลับ 2

นพพร ขุนคำ
เดียวทวงช่วยครับสอนชาตินี้ได้
เงินชาติไหนไม่รู้

2 วัน ถูกใจ 1

Prasarn Nuntasen
สโลแกนใหม่ครับ "สอนชาตินี้ ได้
เงินค่าตอบแทนชาติหน้า"

2 วัน ถูกใจ 2

Banpot Meesa
Prasarn Nuntasen หมอดหวังละ

2 วัน ถูกใจ 1

ตัวชี้วัดคุณภาพอุดมศึกษาคุณภาพบัณฑิต

หนังสือเปิดมุมคิด พลิกวิกฤตการศึกษาไทย 2 ...คุณจาตุรนต์ ฉายแสง

“ปริมาณบัณฑิตไม่ใช่ตัวชี้วัดคุณภาพอุดมศึกษาและการศึกษาไทย”

ถ้าถามว่าสถาบันอุดมศึกษาของไทยอยู่ในสภาพอย่างไร?

อัตราบัณฑิตจบมหาวิทยาลัยของประเทศไทยที่สูงก็ไม่ได้บอกอะไรเลย หรือบอกน้อยมาก เพราะมันปนกันระหว่างบัณฑิตที่มีคุณภาพกับไม่มีคุณภาพ นี่แค่มองในแง่ผลผลิต

เมื่อประมาณ 9-10 ปีที่แล้ว ผมไปที่ฟินแลนด์กับไอร์แลนด์ไปขอเขาดู Qualification สำหรับบัณฑิตที่จะได้รับเกียรตินิยมเขามีการกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตหลายอย่าง เช่นความสามารถในการคิด การทำงานร่วมกับผู้อื่น การเป็นผู้นำ ฯลฯ คล้ายกับคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่เรากำลังพูดถึงกันอยู่ในเวลานี้

พออ่านดู เวลานั้นผมรู้สึกทันทีว่านี่เป็นระบบคิดคนละระบบกับของมหาวิทยาลัยของเรา ของเราคือเรียนวิชาต่าง ๆ ให้ได้คะแนนดีที่สุด คนที่ได้เกรดสูงตามเกณฑ์ที่กำหนดก็จะได้เกียรตินิยม หลักสูตรของเราก็ยังเน้นแต่เรื่องความรู้ในสาขาวิชาเพื่อจะไปประกอบอาชีพ อย่างเช่นเรียนแพทย์ สมัยผมเรียนแพทย์ปี 1 ปี 2 มีวิชาเลือกปีละ 1 วิชา นอกนั้นเป็นวิชาที่ออกแบบมาเฉพาะเพื่อเป็นแพทย์อย่างเดียว ในขณะที่ต่างประเทศเขาเรียนปริญญาตรีทั่วไปก่อนแล้วค่อยเลือกเรียนวิชาแพทย์ หรือนักศึกษากฎหมายก็เรียนวิชาทั่วไปก่อนแล้วค่อยเรียนวิชากฎหมายความรู้พื้นฐานของเขาจึงกว้างกว่าเรา

เพราะฉะนั้น สำหรับประเทศไทยปริมาณบัณฑิตจึงไม่ใช่ตัวชี้วัดคุณภาพอุดมศึกษาและการศึกษาไทย

แล้วถ้าถามว่าอุดมศึกษาควรจะต้องปรับปรุงเรื่องอะไรบ้าง ?

ที่ผ่านมาเป็นทำนองว่า...พอมีคนพูดกันว่าอยากให้มีมหาวิทยาลัยดีกว่านี้เพื่อให้ได้บัณฑิตที่ดีกว่านี้ เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยที่ดีกว่านี้ พูดเสร็จ มหาวิทยาลัยก็บอกว่ากำลังจะเปิดสาขาที่อีกจังหวัดหนึ่ง กำลังจะเปิดคณะนั้นคณะนี้ที่รู้จักกันอยู่แล้วว่าบัณฑิตล้นเกินอัตรา !!!

ที่จริงสำหรับคำถามนี้คงจะต้องมีคำถามแยกย่อยออกเป็นหลายเรื่องด้วยกัน

เริ่มจากภารกิจของมหาวิทยาลัยคือการผลิตบัณฑิตและการสร้างองค์ความรู้ ก็จะต้องดูว่ามหาวิทยาลัยกำลังผลิตคนตรงกับความต้องการของประเทศหรือไม่ ผลิตด้านใดมากไป ด้านใดน้อยไป คุณภาพของบัณฑิตเป็นอย่างไร มีความรู้ทักษะดีพอที่จะไปประกอบอาชีพหรือใช้ชีวิตในสังคมเพียงใด... สิ่งเหล่านี้สัมพันธ์กับเป้าหมายว่าสังคมกำลังต้องการบัณฑิตสาขาใดมากน้อย และต้องการบัณฑิตที่มีคุณลักษณะอย่างไร แล้วจึงมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สอดคล้องกัน

ในส่วนของการสร้างองค์ความรู้ ดูได้จากงานวิจัยว่ามีมากน้อยเพียงใดมีการนำไปเผยแพร่ตีพิมพ์หรือใช้อ้างอิงมากน้อยแค่ไหน หรือมีการนำไปใช้ในการพัฒนาการผลิต การประกอบธุรกิจหรือกิจกรรมเพื่อสังคมมากน้อยเพียงใด

ถ้าดูจากกระบวนการการทำงานว่าจะสามารถทำได้ดีมีคุณภาพหรือไม่ก็อาจจะต้องดูว่าหลักสูตรเป็นอย่างไร ทันสมัยแค่ไหน มีมาตรฐานสูงพอหรือไม่ การเรียนการสอนเป็นอย่างไร สอดคล้องกับโลกในศตวรรษนี้มากน้อยแค่ไหน คุณวุฒิ ประสบการณ์ความสามารถของอาจารย์เป็นอย่างไร

แต่ปัญหาคือ เรามีระบบกลไกที่จะทำให้ผู้ที่รับผิดชอบ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือสนใจได้รับรู้เข้าใจสภาพดังกล่าวของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง และโดยรวมหรือไม่ ?

พูดอีกแบบก็คือ สังคมไทยหรือประเทศไทยเรามีวิธีที่จะรู้ว่ามหาวิทยาลัยของเราอยู่ในสภาพอย่างไรแล้วหรือยัง ?

สังคมไทยจะพอนึกภาพคร่าว ๆ ได้ว่ามหาวิทยาลัยไทยอยู่ตรงไหนโดยอาศัยการจัดอันดับของต่างประเทศ เวลา WEF จัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษา เขาก็แยกเรื่องอุดมศึกษาออกมาต่างหาก การเปรียบเทียบกับต่างประเทศทำให้เรารู้ว่าสถาบันการศึกษาเราอยู่ตรงไหน เราจะดูได้ทั้งสถาบันและบัณฑิตที่ผลิตออกมาเป็นอย่างไรเมื่อเทียบกับมาตรฐานสากล ซึ่งหลายๆ ประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศเขามีหลักเกณฑ์ มีวิธีการที่จะวัดหรือจัดระดับคุณภาพการจัดอันดับพวกนี้ก็ทำให้เรารู้ว่าระบบที่มาตรฐานโลกเขาวัดประเมินคุณภาพการศึกษากันอยู่นั้นเขาวัดอะไร ? อย่างไร ? และรู้ว่าค่าว่ามหาวิทยาลัยของเขาแปลว่าอะไร เปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยของเราล่ะ แปลว่าอะไร มีคุณภาพขนาดไหน ?

ในการจัดอันดับมหาวิทยาลัยทั่วโลก เรามีมหาวิทยาลัยบางแห่งติดอันดับอยู่บ้าง ผลการสอบโทเฟลของประเทศไทยต่างๆ ก็สะท้อนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยได้ระดับหนึ่ง แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้บอกอะไรเรามากนัก การจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษาก็ไม่ได้บอกรายละเอียดอะไรซ้ำมหาวิทยาลัยของเราว่า 90% ไม่ติดอันดับ จึงไม่สามารถเทียบเคียงกับประเทศอื่นได้ ส่วนคนที่เข้าสอบโทเฟลก็เป็นคนส่วนน้อยมาก

เราจึงจำเป็นต้องมีวิธีสำรวจและประเมินของเราเอง ซึ่งขณะนี้เรายังไม่มีตัวชี้วัดที่ดี

คนส่วนใหญ่อาจไม่ค่อยทราบ ว่า สมศ. มีระบบประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มาหลายปีแล้ว แต่ดูเหมือนยังไม่เป็นที่ยอมรับ ยังไม่ได้รับความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยต่างๆ เท่าใดนัก

ส่วน สกอ. ก็มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มาเป็นเวลากว่า 16 ปีแล้ว ผลเป็นดังที่ทราบกัน คือไม่สามารถผลักดันให้เกิดการพัฒนาคุณภาพได้เท่าที่ควร และยังไม่สามารถเป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้เพียงพอ

แล้วน่าเสียดาย แทนที่ สกอ. จะมีความพยายามที่จะปรับปรุงระบบนี้ให้ดีขึ้นเพื่อให้สามารถมองเห็นภาพรวมและเปรียบเทียบมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น สกอ. กลับออกมาประกาศหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557 เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2557 โดยให้อิสระแก่สถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพแทนระบบประกันคุณภาพของ สกอ.

มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จึงพากันไปใช้ระบบประกันคุณภาพของตนเองโดยขึ้นกับสภาพมหาวิทยาลัยของแต่ละสถาบันในขณะที่สังคมมีคำถามว่า สาขาวิชาหรือโครงการต่างๆ ที่เปิดกันแพร่หลายนั้นมีคุณภาพแค่ไหน? หรืออาจมีคำถามใหญ่กว่านั้นว่ามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ของเรามีหลักสูตรที่ได้มาตรฐานหรือไม่ ? มีการปรับปรุงให้ทันสมัยหรือสากลเขาหรือไม่อย่างไร ? และในขณะที่เรากำลังตั้งคำถามอยู่ว่าจะหาระบบกลไกอย่างไรมาผลักดันให้เกิดการพัฒนาในเรื่องเหล่านี้

จึงเกิดคำถามว่า บทบาทของ สมศ. ควรเป็นอย่างไร ทำอย่างไรจึงจะทำให้การทำงานของ สมศ. เป็นที่ยอมรับและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาของมหาวิทยาลัยต่างๆ ยังเป็นสิ่งที่ต้องคิดกันต่ออย่างจริงจัง

ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อเร็ว ๆ นี้เกิดข้อเสนอที่สวนทางกันอย่างสิ้นเชิง คือ ทปอ. ได้เสนอให้ยกเลิกการกำหนดมาตรฐานหลักสูตรที่ทำโดย สกอ. และให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ดูแลตัวเอง การกำหนดมาตรฐานหลักสูตรนั้น นอกจากจะเกี่ยวกับคุณภาพของหลักสูตรแล้ว ยังเกี่ยวข้องโดยตรงกับการผลิตคนให้ตรงกับความต้องการของประเทศด้วย อย่างนี้เท่ากับยิ่งทำให้ไม่มีใครมีข้อมูลในภาพรวม และยิ่งไม่มีใครสามารถจะผลักดันให้มหาวิทยาลัยต่างๆ พัฒนาให้ได้มาตรฐานหรือให้มีคุณภาพสูงขึ้นอย่างที่สังคมต้องการได้

ที่จริงในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมามีความพยายามที่จะพูดถึงความต้องการของประเทศมาตลอด มีการศึกษา สรุป แต่ไม่ได้โยงไปสู่ระบบการผลิตคนของมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกับเรื่องการผลิตครูดังที่ผมเล่าไปแล้ว เป็นตัวอย่างที่ผมชอบยกมาพูดในเรื่องการใช้ทรัพยากรที่ไม่มีประสิทธิภาพ

แล้วถ้าถามว่า ทำไม สกอ. หรือกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นผู้กำกับดูแลมหาวิทยาลัยถึงไม่สามารถกำหนดโค้วตาการผลิตบัณฑิตสาขาที่ล้นตลาดให้น้อยลง ?

โดยอำนาจตามระบบปัจจุบันทำไม่ได้ มหาวิทยาลัยมีอำนาจอิสระตาม พรบ.มหาวิทยาลัย **ประเทศไทยน่าจะเป็นประเทศเดียวในโลกที่มี พรบ. ของแต่ละมหาวิทยาลัยมากที่สุด** ทาง สกอ. แม้จะมีอำนาจในการกำหนดหลักสูตรอยู่บ้าง แต่ไม่ได้ไปลงรายละเอียดอะไรนัก ปล่อยให้มหาวิทยาลัยดำเนินการเองสำหรับคณะที่เป็นวิชาชีพเฉพาะ เช่น สถาปัตย์ วิศวกรรม แพทย์ สภาวิชาชีพ จะเข้ามามีบทบาท บางสภาวิชาชีพก็มีบทบาทค่อนข้างมากในการกำหนดหลักสูตรซึ่งมหาวิทยาลัยจะทำตามนั้น นับเป็นข้อดีที่สภาวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วม อย่างไรก็ตาม มีคนในวิชาชีพที่มีความรู้ไปต่างประเทศมาบอกว่าที่สภาวิชาชีพกำหนดให้เรียนนั้นปรากฏว่าเมื่อเทียบกับต่างประเทศแล้วยังล่าช้ามาก อย่างนี้ก็มิ

การสร้างระบบในการประเมินภายในประเทศที่ดีมีประสิทธิภาพจึงต้องเกิดขึ้นตัวซึ่งจะต้องดูแลได้ สร้างได้ในหลายระดับ ในระดับภาพกว้าง ระดับที่เชื่อมโยงสอดคล้องไปกับการพัฒนาประเทศ เช่นว่าเราผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพแบบไหน เราผลิตบัณฑิตมาได้ตรงกับสาขาที่ต้องการหรือไม่ เราผลิตผู้จบการศึกษาอาชีวศึกษามาในสาขาที่ตรงกับความต้องการของประเทศหรือไม่ หรือยังขาดแคลนในสาขาสำคัญ ๆ แบบนี้ก็เป็นกำหนดตัวซึ่งวัดแบบหนึ่ง

สิ่งที่ควรจะเป็นในการสำรวจประเมินและประกันคุณภาพการศึกษานั้น ควรเริ่มจากการมองเรื่องนี้กันเสียใหม่ ต้องส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือกันระหว่างภาคเอกชน ภาคสังคมที่เกี่ยวข้อง ภาครัฐ ร่วมกันตั้งโจทย์ความต้องการที่มีต่อสถาบันอุดมศึกษาของประเทศ แล้วหาทางออกแบบระบบกลไกที่จะใช้ในการสำรวจประเมินและประกันคุณภาพ โดยปรึกษาหารือกับประชาคมอุดมศึกษาเพื่อให้เป็นที่ยอมรับและบังเกิดผลในทางปฏิบัติ

โดยหลักการสำคัญยังอยู่ที่การประเมินที่จะทำให้รู้อย่างแท้จริงว่ามหาวิทยาลัยของเราที่เป็นอยู่เป็นอย่างไร เป็นเรื่องที่ต้องทำให้เกิดขึ้นให้ได้ เราต้องมีข้อมูลเพื่อให้ทุกฝ่ายรวมทั้งสังคมจะได้เข้าใจสภาพ เห็นปัญหาและศักยภาพของมหาวิทยาลัย แล้วจะได้ช่วยกันหาระบบกลไกมาผลักดันให้มหาวิทยาลัยพัฒนาและตอบสนองความต้องการของสังคม

หรือพูดได้ว่า **สังคมต้องสามารถรับรู้ถึงสภาพของการจัดการศึกษาและมีช่องทางที่จะเสนอหรือผลักดันให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาอย่างสอดคล้องกับความต้องการของสังคม**

สำหรับระบบและกลไกที่จะใช้เพื่อการนี้ นอกจากที่กล่าวไปบ้างแล้ว คงต้องคุยกันในตอนต่อไปครับ

หน้ารอง

หลักสูตรกับผึกชี

อาจารย์อาเงินโจนาราน อาเงินกิจ

ในยุคที่ประเทศไทยพยายามปรับตัวให้เป็นไทยแลนด์ 4.0 ในขณะที่โลกใบนี้ไปมากกว่า 4.0 หลายเท่าตัวแล้วนั้น สิ่งหนึ่งที่อดจะเป็นห่วงไม่ได้คือการปรับตัวของมหาวิทยาลัยกับการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย และตอบโจทย์ไลฟ์สไตล์ของเด็กในศตวรรษที่ 21 และไม่ใช่แค่เรื่องไลฟ์สไตล์ของเด็กในยุคปัจจุบันเท่านั้น เทรนด์ของโลกการค้นพบสิ่งใหม่ๆ อาชีพแปลกๆที่ทำเงิน หรือแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในอนาคตย่อมเป็นผลในการตัดสินใจเลือกทางประกอบอาชีพของนักศึกษาในยุคนี้อีกด้วย

สิ่งเหล่านี้ผู้บริหารรวมทั้งมหาวิทยาลัยต้องปรับตัวให้ทัน เร็ว และมองการณ์ไกล นักศึกษาที่เข้ามาเรียนในวันนี้เพื่อทำงานในอีก 5 ปีข้างหน้า เราจะการันตีการมีงานทำในอนาคตของเด็กในวันนี้ได้อย่างไร?

ขอเล่าย้อนกลับไปตอนที่ผมเป็นเด็ก มักจะถูกถามเสมอว่าโตขึ้นอยากเป็นอะไร ผมไม่ค่อยรู้เรื่องหรือใครครับว่ามันมีอะไรที่เรียกว่าอาชีพบ้าง เท่าที่จำได้มีไม่กี่อย่าง ไม่ครู ก็หมอ วิศวกร ทหาร ตำรวจ เรายี่สิบขวบมาจากสิ่งแวดล้อมเมื่อเกือบ 30 ปีที่แล้วที่คนรอบตัวผมมักประกอบอาชีพเหล่านี้

โชคร้ายไปหน่อยที่พอโตขึ้นมารู้จักศิลปะ อยากเป็นศิลปิน อยากเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย เลยมาระก่ำลำบากอยู่ที่นี่ (ฮา)

ท่ามกลางการแข่งขันของมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ มหาวิทยาลัยเอกชนดูเหมือนจะวิ่งทันโลกมากกว่าเพื่อน ด้วยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของกรอบอัตราค่าจ้าง แรงจูงใจในการเข้าร่วมงาน และที่สำคัญคือวิสัยทัศน์ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย

ผมไม่อยากให้เราคิดแบบเดิมๆว่า เราเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ เราเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น เราเป็นมหาวิทยาลัยเล็ก ในศักดิ์ศรีของความเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาเราควรมีเท่ากัน และผมไม่คิดว่าเราต้องอยู่กันแบบพอเพียง พอประมาณ มีแค่ไหนอยู่แค่นั้น ตราบใดที่เรายังมีปัญญา เราสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเราได้อีกมากมาย

กับข่าวที่ออกมาว่าบริษัทบางแห่งไม่รับคนที่จบจากราชภัฏ สร้างความเจ็บปวดให้พวกเราในฐานะคนในองค์กร ผมไม่อยากให้ไปโทษใคร แต่อยากให้เราหันกลับมามองตัวเอง ว่าอะไรเป็นจุดบกพร่อง อะไรเป็นเหตุ แล้วจะหาทางพัฒนาได้อย่างไร

การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยกับการเปิดหลักสูตรที่สอดคล้องต่อโลกปัจจุบัน จึงเป็นทางออกที่สำคัญของการปรับตัวให้รอดของมหาวิทยาลัยเรา

ผมมีอยู่ 3 ประเด็นที่คิดว่าจำเป็นต่อการปรับหลักสูตรใหม่หรือการปรับปรุงหลักสูตรเดิมให้ทันสมัย หวังว่าผู้บริหารจะอ่านถึงตรงนี้แล้วนำไปพิจารณานะครับ

ประเด็นที่ 1 ความทันสมัยและคุณภาพของหลักสูตร หลักสูตรที่พัฒนานั้นจะต้องมีความทันสมัยและมีคุณภาพในทางวิชาการระดับที่เทียบเท่ากับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ได้ อีกทั้งยังต้องเป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มอุตสาหกรรม บริษัท หรือองค์กรต่างๆ ความมุ่งหมายของหลักสูตรที่จะผลิตบัณฑิตที่แตกต่างจากวิธีคิดเดิมๆ ต้องชัดเจน มีเป้าหมาย และคาดหวังถึงหน้าตาของบัณฑิตที่จบออกมาได้ รายวิชาที่อยู่ในหลักสูตรต้องเท่าทันโลก ปรับเปลี่ยนได้และยืดหยุ่น การร่วมร่างรายวิชาควรใช้ผู้เชี่ยวชาญในองค์กรต่างๆ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์ และที่สำคัญหลักสูตรจะต้องบูรณาการองค์ความรู้ ที่บัณฑิตสามารถใช้วิชาชีพที่เรียนมาประกอบอาชีพได้อย่างกว้างขวางและอย่าลืมว่าทุกมหาวิทยาลัยกำลังคิดแบบเดียวกับเรา หากหลักสูตรที่เราจะพัฒนาไปไม่สุดทาง หรือซ้ำจนเกินไปแม้แต่ภาคการศึกษาเดียว ผมเชื่อว่าจำนวนนักศึกษาที่คาดการณ์ไว้ลดลงอย่างแน่นอน

ประเด็นที่ 2 คุณภาพของอาจารย์ผู้สอน เมื่อเราสามารถสร้างหลักสูตรที่มีคุณภาพได้แล้ว สิ่งที่เป็นอย่างหนึ่งคืออาจารย์ผู้สอน หรืออาจารย์ประจำหลักสูตร ก่อนอื่นเราต้องยอมรับกันเองเสียก่อนว่าอะไรที่เราทำได้ อะไรที่เราทำไม่ได้ อะไรที่คนอื่นทำได้ดีกว่าเรา อาจารย์ผู้สอนที่มีศักยภาพจะช่วยให้คุณภาพของการเรียนการสอนตรงกับหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ และจะเป็นผู้ที่ระดับประเทศให้นักศึกษาและหลักสูตรอยู่รอดไปตลอดรอดฝั่ง ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับนโยบายปัจจุบันที่ใช้วิธีการเกลี้ยคนที่มีอยู่แล้วให้มานั่งประจำหลักสูตร เพื่อให้พอๆ เปิดหลักสูตรไปได้ แต่พอถึงเวลาที่มีการเรียนการสอนจริง อาจารย์ไม่สามารถนำองค์ความรู้ที่ทันสมัยมาสู่เด็กได้ มุ่งหวังจะไปหาแต่อาจารย์พิเศษ ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏโดนค่าก็เพราะวิธีนี้มันง่าย เอาผักชีโรยหน้า

และไม่ยอมรับข้อผิดพลาดของตัวเอง การเปิดหลักสูตรที่ดีแต่ไม่มีคนที่มีความสามารถมาสอน ก็เหมือนการหลอกลวงผู้บริโภคนั่นแหละครับ ถ้ามหาวิทยาลัยยังคิดจะประหยัดเงินกับคุณภาพการศึกษา ในขณะที่ต้องการนักศึกษาให้เข้ามาเรียนเยอะขึ้น มีหลักสูตรที่ดีมากขึ้น ผมว่าอย่าทำเลย เพราะเมื่อถึงปลายทางเราจะได้อะไรเลย

หากเราไม่กล้าลงทุนกับคุณภาพอาจารย์ผู้สอน แล้วใช้วิธีการเกลี้ยอัตรากำลังที่มีอยู่ เราจะได้อาจารย์ในศตวรรษที่ 20 ที่เอาองค์ความรู้ในศตวรรษที่ 19 แล้วมาสอนเด็กในศตวรรษที่ 21 เราจะเข้าไปถึง 200 ปี แบบนี้มันจะโปรดยุคไหนครับ?

นักศึกษาจ่ายเงินค่าเทอมมาเพื่อให้ได้รับคุณภาพการศึกษาที่ดี แต่ในขณะที่ผมร่วมประชุมการทำหลักสูตรที่ผ่านมา ผมไม่เคยเห็นผู้บริหารมหาวิทยาลัยคนไหนพูดถึงเรื่องนี้เลยครับ น่าเสียดายจริงๆ

ประเด็นที่ 3 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ก็เป็นส่วนสำคัญไม่แพ้กันที่จะช่วยดึงดูดนักศึกษาและทำให้หลักสูตรบรรลุการเรียนการสอนได้ตามเป้าหมาย ศาสตร์แต่ละศาสตร์และหลักสูตรแต่ละหลักสูตรย่อมมีความจำเป็นในการใช้อุปกรณ์ใช้ห้องทำงาน แล็ปท็อปดีโอ และเครื่องมือเครื่องมือที่ต่างกันออกไป อีกทั้งสภาพแวดล้อมของการเรียนการสอน ทัศนียภาพที่ดี ย่อมส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัย ที่ผ่านมามีไม่ค่อยเห็นการสนับสนุนด้านเครื่องมือหรืออุปกรณ์เท่าไรนัก แต่ละหลักสูตรอยู่กันตามมีตามเกิด มีเท่าไรเรียนกันเท่านั้น ถ้าหากจะพัฒนาหลักสูตรใหม่ มหาวิทยาลัยต้องลงทุนกับสิ่งเหล่านี้เช่นกัน

แน่นอนว่าทั้งสามประเด็นเป็นเรื่องที่ต้องลงทุน การสร้างหลักสูตรใหม่ต้องเร็วทันต่อเวลา และมีคุณภาพที่ดี เราถึงจะสามารถแข่งขันกับสถาบันอื่นๆ ได้ แต่อย่างที่ผมได้กล่าวไว้ข้างต้น การลงทุนกับการศึกษาจะทำแบบฝักขี้ไรยหน้าไม่ได้ ประหยัดได้แต่ ชี้นิยมนำไม่ได้ เพราะสุดท้ายเราจะรู้อยู่แก่ใจกันเองว่า ที่คุณภาพของการศึกษา มหาวิทยาลัยเราไม่ไปไหนเพราะอะไร หากวิสัยทัศน์และการกล้าตัดสินใจของผู้บริหารไปไม่ทันโลกแล้วอย่าว่าแต่ไทยแลนด์ 4.0 เลยครับ แค่ 0.4 เรายังตามเค้าไม่ทัน และหากไม่สามารถทำ 3 ประเด็นที่ผมได้กล่าวมาได้ พับแผนการทำหลักสูตรไว้ จะได้ไม่เหนียวทั้งมหาวิทยาลัยและคนร่างหลักสูตรครับ

เพราะหลักสูตรและคุณภาพการศึกษา เป็นความรับผิดชอบของพวกเราทุกคน ในฐานะของมหาวิทยาลัย ต่ออนาคตของประเทศนี้

๕๐ // ๕ = น้ำ...

กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการท่านใหม่

อาจารย์ระพีพัฒน์ ศรีมาลา
ประเภทคณาจารย์ประจำสังกัด
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

อาจารย์ประยุทธ อินแบบ
ประเภทคณาจารย์ประจำสังกัด
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ประกาศสภาคณาจารย์และข้าราชการ เรื่อง คุณสมบัติและวิธีการในการคัดเลือกอาจารย์และบุคลากรดีเด่น รางวัลบุคลากรดีเด่น ประจำปี ๒๕๖๐

ด้วยแผนยุทธศาสตร์สภาคณาจารย์และข้าราชการ ได้กำหนดกลยุทธ์ในการยกย่อง เชิดชู และเสริมสร้างขวัญกำลังใจกับบุคลากรของมหาวิทยาลัย สภาคณาจารย์และข้าราชการได้มีการจัดโครงการคัดเลือกอาจารย์และบุคลากรดีเด่นประจำปี ๒๕๖๐ เพื่อเป็นการยกย่อง เชิดชู เสริมสร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมบุคลากรให้ประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณของบุคลากร สภาคณาจารย์และข้าราชการได้กำหนดประเภทของรางวัล คุณสมบัติและวิธีการในการคัดเลือกดังต่อไปนี้

๑. ประเภทของรางวัล ด้านละ ๑ รางวัล

- ๑) ด้านวิชาการ
- ๒) ด้านศิลปะและวัฒนธรรม
- ๓) ด้านการวิจัยและการพัฒนา
- ๔) ด้านการบริการสังคม
- ๕) ด้านการให้บริการ
- ๖) ด้านผู้สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย

๒. หลักเกณฑ์ในการพิจารณารางวัลแต่ละประเภท

๑. ด้านวิชาการ พิจารณาจากงานสอน คุณภาพการสอน เอกสารประกอบการสอน การทำงาน รวมไปถึงการเป็นวิทยากร และเผยแพร่ผลงานวิชาการในศาสตร์เฉพาะตน

๒. ด้านศิลปะและวัฒนธรรม พิจารณาจากผลงานสร้างสรรค์ด้านศิลปะทุกแขนง ทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม การสืบสานและเผยแพร่ผลงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม การสร้างองค์ความรู้ทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมให้เป็นที่ประจักษ์

๓. ด้านการวิจัยและการพัฒนา พิจารณาจากผลงานวิจัย คุณภาพงานวิจัย จำนวนงานวิจัย การตีพิมพ์และเผยแพร่ ผลงานหรือนวัตกรรมที่สร้างคุณประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัยหรือสังคม

๔. ด้านการบริการสังคม พิจารณาจากโครงการ การทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมทั้งเชิงวิชาการ หรือการบริการสังคมด้วยจิตอาสาที่เป็นที่ประจักษ์

๕. ด้านการให้บริการ พิจารณาจากการทำงานในองค์กร การให้บริการ การปฏิบัติตามหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เต็มความสามารถ ด้านคุณธรรมจริยธรรมจนเป็นที่ประจักษ์

๖. ด้านผู้สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย พิจารณาจากบุคลากรที่สร้างชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัยให้เป็นที่รู้จักในระดับชาติ ทั้งในด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพ ด้านกีฬา ด้านคุณธรรมจริยธรรม หรือด้านอื่นๆ

๓. คุณสมบัติ

เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยทั้งสายวิชาการ สายสนับสนุน ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ และลูกจ้างชั่วคราว ที่ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรราชนครินทร์มาไม่น้อยกว่า ๑ ปี

๔. กรรมการสรรหา ทำหน้าที่คัดเลือกบุคลากรที่มีความโดดเด่นในด้านต่างๆ เพื่อเสนอต่อกรรมการตัดสินรางวัล

กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ จากตัวแทนคณะและสายสนับสนุนจำนวน ๒ คน โดยตามความเห็นชอบจากกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ

๕. กรรมการตัดสินรางวัล ทำหน้าที่สัมภาษณ์และตัดสินรางวัลผู้ได้รับรางวัลในด้านต่างๆ

๑) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ

๒) รองประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ

๓) กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ จำนวน ๓ ท่านที่ได้รับการแต่งตั้งจากประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ (โดยไม่ซ้ำกับกรรมการตามข้อ ๔) โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ

๖. การพิจารณารางวัล

๑) พิจารณาจากแฟ้มประวัติผลงาน หรือการปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นที่ประจักษ์

๒) การตัดสินของกรรมการถือเป็นที่สุด

๓) หากไม่มีผู้เหมาะสมที่ได้รับรางวัลในด้านใดด้านหนึ่ง จะไม่มีการมอบรางวัลในด้านนั้นๆ ในปีนั้น

๗. วิธีการได้มาของอาจารย์และบุคลากรดีเด่นประจำปี ๒๕๖๐

ผู้ที่มีความเหมาะสมที่จะได้รับรางวัลอาจารย์และบุคลากรดีเด่นประจำปี ๒๕๖๐ สามารถกรอกใบสมัครได้ด้วยตนเอง หรือถูกเสนอชื่อจากบุคคลอื่น หรือถูกคัดเลือกจากกรรมการสรรหา ซึ่งทุกรางวัลบุคลากรของมหาวิทยาลัยทั้ง สายวิชาการ สายสนับสนุน ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ และลูกจ้างชั่วคราว สามารถเข้ารับการคัดเลือกทุกประเภทของรางวัล

๘. รางวัลและการเชิดชูเกียรติ

๑) เกียรติบัตร

๒) ของรางวัล

จำนวน ๑ ชิ้น

๓) ขึ้นป้ายแสดงความยินดี

๔) โล่สดุดี

จำนวน ๑ ชิ้น

๙. วันเวลาในการมอบรางวัล

ตามความเหมาะสม

ฝึกซ้อมหน้า

หมายถึง การทำความดีหรือกระทำการใด ๆ เพียงเพื่อให้ผู้อื่นเห็นว่างานเสร็จแล้ว เรียบร้อย สวยงาม แต่ในความเป็นจริงแล้ว สิ่งนั้นยังไม่สำเร็จเรียบร้อย

สำนวนไทย

 Wordy Guru รอบรู้คำศัพท์ @wordyguru

เจ้าของที่ปรึกษาบรรณาธิการกองบรรณาธิการ

สภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

อาจารย์นพพร ชุนคำ อาจารย์รัชฎาพร วงษ์โสพนากุล

อาจารย์อาฉิมโชนาธาน อาฉิมกิจ

อาจารย์สิทธิศักดิ์ อรรถนันทน์ อาจารย์กิตติวงศ์ สาสวด อาจารย์วรตม์ กิจเจริญ

อาจารย์วระสิทธิ์ สุขสมชิต อาจารย์ณัฐที ปิ่นทอง อาจารย์ระพีพัฒน์ ศรีมาลา

อาจารย์ประยทธ อินแบน นายกิตติพงษ์ ทับพยาง นายประภาส มาตะมัน นายโกเมศ กลอดมโศกาคกล

นางพรพรรณ ดอนพนัส จ.ส.ต.ธนากร ทองกล่อม นายชาญชัย ศิริงาม นางสาวสิปปา สขโขใจดี